ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι' - ΑΡ. 10-96

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφων 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 380	Ετησία	Δολλ. 10
Εξάμηνος	» 200	Αμερικής	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ — Β' ΤΟΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935
Ανατολή ήλιου 7.27' — Δύσις 5.52'
Φωτίου πατριάρχου Κων)πόλεως.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759.5

352267

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Εἰς τὰς Θήβας τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον παρεχώρησεν εἰς τοὺς Παλαιοημερολογίτας ἕνα ναὸν διὰ νὰ τελοῦν εἰς αὐτὸν τὰ τῆς λατρείας των. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ὡς κεφαλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, κρίνουσα τοῦτο ὡς παρέμβασιν ἀνοίκειον εἰς τὰ τῆς ἰδικῆς της δικαιοδοσίας σκέπτεται νὰ ὑποβάλῃ μήνυσιν κατὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Θηβῶν, τὸ δὲ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου ἐπανέρχεται καὶ πάλιν εἰς συζήτησιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον κατὰ προσεχῆ αὐτῆς συνεδρίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παρίσταται καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων.

Ἰδοὺ καὶ πάλιν νέα ἀτοπήματα ἐξ αἰτίας τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον, ἐν τούτοις, ἀπὸ τῆς κρατικῆς τοὐλάχιστον ἀπόψεως—καὶ ἡ ἄποψις αὐτὴ εἶνε ἡ τῆς δημοσίας τάξεως—ἔπρεπε νὰ εἶχε λυθῆ ἀπὸ καιροῦ καὶ ὁριστικῶς. Διότι τὸ ζήτημα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἔχει δύο ἀπόψεις, μίαν ἐκκλησιαστικὴν καὶ μίαν κρατικήν. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἄποψις δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς. Τὰ Κυριακοδρόμια, ὁ συσχετισμὸς τοῦ Πασχαλίου πρὸς τὸ διωρθωμένον ἡμερολόγιον, τὰ τῆς νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τοὺς ἡγήτορας τῶν ἐμμενόντων εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ εἶνε ζητήματα δογματικά, εἶνε ὀπωσδήποτε ζητήματα κανονικά, ἢ τῶν ὁποίων συζήτησις ἀνήκει εἰς τοὺς εἰδικοὺς περὶ τοὺς κανόνας καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐν γένει, οὐδ' εἶνε θέμα δημοσίου ἐνδιαφέροντος. Ἡ κρατικὴ ὅμως ἄποψις τοῦ ζητήματος πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ—πρέπει ν' ἀπασχολήσῃ τὴν Κυβέρνησιν πρὸ πάντων σοβαρῶς, διὰ νὰ μὴ αἰωρῆται συνεχῶς κατὰ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου τὸ ζήτημα ἡμερολογίου ὡς ζήτημα δημοσίας τάξεως, ἐκδηλούμενον ἑκάστοτε διὰ γεγονότων ὡς τὸ τῶν Θηβῶν.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν, προσπαθοῦντες νὰ τηρήσωμεν τὴν ἀκριβοδικαίαν γραμμήν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν καμμίαν ἀπολύτως προκατάληψιν. Ἐξακολουθοῦμεν πάντοτε νὰ πιστεύωμεν, πρῶτον, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδεχθῇ τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ διότι εἶνε τὸ ἐπιτημονικὸς ὀρθότερον καὶ διότι ἐν τοῦ ἐπετρέπετο νὰ καθυστερῇ, προσκεκολλημένον εἰς μίαν ἡμερολογιακὴν ἰδιομορφίαν, ἡ ὁποία τοῦ ἐδημιούργει δυσκολίας εἰς τὰς ἐπαφὰς τῶν ἄλλων κρατῶν σχέσεις του καὶ εἰς τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις τῶν πολιτῶν του μὲ τὸ ἐξωτερικόν. Δοθέντος δὲ ὅτι τὸ Κράτος ὀρθῶς παρεδέχθη, κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1923, τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἤτο ἑπόμενον καὶ λογικὸν νὰ παραταθῇ ἡ ἐκ τῶν δύο ἡμερολογίων—τοῦ ἐπισήμου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ—σύγχυσις, ἡ ὁποία πικρατεῖ σήμερον εἰς τοὺς ὀρθοδόξους τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἐν ἤσσονι δὲ μοίρᾳ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ, τῆς ὁποίας τὸ ὁμίνιον εἶνε ὀλιγάριθμον. Ἡ γνώμη μας εἶνε πάντοτε ὅτι θὰ ἦτο ποτιμότερον νὰ γίνῃ ἡ μεταβολὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν ὅλων ἀξιαρέτως τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν. Τοῦτο δὲν συνέβη. Τὴν 10ην Μαρτίου τοῦ 1924 ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον παρὰ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Κύπρου, μετὰ ὀλίγον δὲ τὸ παρεδέχθη καὶ τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθοῦν νὰ διατηροῦν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας, ὄχι διότι τὸ θεωροῦν ὀρθότερον τοῦ νέου, ἀλλὰ διότι φρονοῦν ὅτι, ὅπως ἀφέθη τὸ Πασχάλιον ἀμετάβλητον μέχρι τῆς συγκροτήσεως εἰδικοῦ πανορθοδόξου συνεδρίου, ὁμοίως καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου ἔπρεπε νὰ ρυθμισθῇ διὰ πανορθοδόξου ἀποφάσεως, ὁπότε οἱ τυχὸν ἐμμένοντες εἰς τὸν παλαιοημερολογιτισμὸν θὰ ἐτίθεντο ἀντιμέτωποι ἐν ἀπειθείᾳ πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν σύσσωμον.

Πάντως τοῦτο δὲν ἐγένετο καὶ σήμερον ὀφείλομεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὴν κίνησιν τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἀπὸ ἀπόψεως πρακτικῆς. Δικαίωμα τῶν παλαιοημερολογιτῶν εἶνε, βέβαια, νὰ ἐπιμένουν εἰς τὴν ἀντίληψίν των καὶ νὰ θέλουν νὰ τελοῦν τὰς ἑορτάς των δεκατρεῖς ἡμέρας ἀργότερον ἀπὸ τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη νομιμοφρονέστατα τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας του, ἡ ὁποία εἶνε καὶ ἀπόφασις τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς Κων)πόλεως καὶ τῶν πλείστων τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν. Τὸ κράτος ὀρθῶς ἀνεγνώρισεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὅπως ἀναγνωρίζει, κατὰ τὸ σύνταγμα, τὸ δικαίωμα τῆς τελέσεως τῆς λατρείας των καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀλλοδόξους ἀκόμη. Ἀλλὰ τὸ κράτος ἔχει μίαν ὑποχρέωσιν πρὸς τὸ ἐθνικὸν σύνολον: νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ μεταβληθῇ τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου εἰς ζήτημα τάξεως. Οἱ παλαιοημερολογῖται δικαιοῦνται ν' ἀσκοῦν τὰ τῆς λατρείας των — πανομοιοτύπου ἄλλως τε δογματικῶς πρὸς τὴν τῶν νεοημερολογιτῶν, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν τῶν 13 ἡμερῶν — εἰς τοὺς ναούς, οἱ ὁποῖοι τοῖς παρεχωρήθησαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπαρκοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας των. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζουν τὸ γεγονὸς ὅτι ἀποτελοῦν μίαν ἐλαχίστην μειονότητα καὶ ὅτι ἡ μεγίστη πλειονότης τῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν των ἀκολουθεῖ τὸ νέον ἡμερολόγιον. Κατὰ συνέπειαν, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ χαρακτηρίζουν τὴν πλειονότητα αὐτὴν ὡς σχισματικήν, τιτλοφορούμενοι οἱ ἴδιοι ὡς μόνοι «γνήσιοι» ὀρθόδοξοι. Δὲν δικαιοῦνται ἀκόμη νὰ τελοῦν τὰ τῆς λατρείας των μὲ προκλητικὴν ἐριστικότητα, οὐδὲ νὰ καθάπτωνται μὲ ἐπιθετικὴν ἀνευλάβειαν τῆς ὀρθοδόξου ἱεραρχίας τῆς Χώρας καὶ τῆς κορυφῆς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἐπιδεικνύοντες φανατισμόν, τόσον ἀντίθετον πρὸς τὸ πραγματικὸν χριστιανικὸν πνεῦμα.

Ὅταν τὰ πράγματα ἐξωθοῦνται ἕως ἐκεῖ, ὅταν δηλαδὴ δημιουργῆται διὰ τοιούτων ἐκδηλώσεων ζήτημα δημοσίας τάξεως, τὸ καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως εἶνε σαφές, σαφέστατον, ἄνευ ἀμφιβολιῶν καὶ ταλαντεύσεων: ἐξασφαλίζουσα εἰς τοὺς παλαιοημερολογίτας τὴν ἀνενόχλητον ἄσκησιν τῶν καθ' ἑαυτούς, νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ καμμίαν ἀπολύτως ἐκδήλωσίν των, δυναμένην νὰ σκανδαλίσῃ τοὺς ἀπείρως περισσοτέρους ὀρθοδόξους πολίτας, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἡμερολογίου, καμμίαν κίνησιν διαταράσσουσαν τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὴν ψυχικὴν γαλήνην τῶν πολιτῶν, καμμίαν ἐνέργειαν θίγουσαν τὸ γόητρον καὶ τὸ κῦρος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας.

Αὐτή, νομίζομεν, πρέπει νὰ εἶνε ἡ κρατικὴ στάσις ἔναντι τοῦ ζητήματος καὶ συμφώνως πρὸς αὐτὴν ν' ἀντιμετωπισθῇ καὶ τὸ ἐπεισόδιον τῶν Θηβῶν. Διότι δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀφεθῇ ἡ Ἐκκλησία νὰ ἀποδυθῇ εἰς ἀντιδικίαν μὲ δημοτικὰ συμβούλια ἢ μὲ ἄλλας πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τοῦτο εἶνε διὰ πάντας αὐτονόητον.

Πτερόεντα

Παθήματα συγγραφέων

"Ἕνας ἀστίατρος ἐμπῆκε εἰς ἕνα βιβλιοπωλεῖο καὶ ἐζήτησε ὡρισμένο βιβλίο, φαντάζομαι τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας. Ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμόν του, ἀνερχόμενον εἰς τὸ σημαντικὸν ποσὸν τῶν πέντε δραχμῶν, ἐπῆρε τὸ βιβλίο καὶ ἔφυγε. Δὲν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα καὶ ὁ φιλόμουσος ἀστίατρος ἐπανῆλθε δριμύτερος. Ἐχτύπησε ἐξοργισμένος τὸ βιβλίο ἐπάνω στὸν πάγκον τοῦ βιβλιοπώλου, ἐπετίμησε τὸν βιβλιοπώλην καὶ τὸν συγγραφέα τοῦ βιβλίου καὶ ἐζήτησε πίσω τὸ τάλληρό του, διότι ἄρχισε νὰ διαβάζῃ τὸ βιβλίο καθ' ὁδὸν τὸ εὑρῆκε φοβερὰ ἀπαίσιον. Ὁ βιβλιοπώλης τὸν ἀπέπεμψε καὶ τὸν ἐνήγαγεν ἐπὶ ἐξευρίσει. Ὁ ἀστίατρος ἐπῆγεν ὁλοῖσια στὸν δικηγόρον του καὶ ἐνήγαγεν ἐπίσης τὸν βιβλιοπώλην διότι δὲν τοῦ ἐπέστρεψε τὸ τάλληρόν του. Καὶ τώρα ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς περιέργου αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι οἱ βιβλιοπῶλαι ἤρχισαν νὰ ὑφίστανται θλιβερὰς περιπετείας χάριν τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, ἡ ὁποία ἄλλως τε ποτὲ δὲν ὑπῆρξε ἀπὸ τὰ πλέον προσοδοφόρα εἴδη τοῦ ἐμπορίου των. Τί νὰ συμβαίνῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου; Οἱ συγγραφεῖς μας ἔγιναν ἀνυπόφοροι κακογράφοι ἢ τὸ εὐάριθμον ἀναγνωστικὸν των κοινὸν κατήντησε πολὺ δύσκολον;

Ὅ,τι καὶ ἂν εἶνε, τὰ πράγματα προμηνύονται ἐκτάκτως τραγικὰ διὰ τὴν νέαν μας λογοτεχνίαν. Ἕως τώρα τὰ ἑλληνικὰ βιβλία ἂν μὲν ἦσαν ἄσχημα ἢ ἁπλῶς μέτρια δὲν ἐβιαβάζοντο καθόλου. Οἱ συγγραφεῖς τά ἐχάριζαν ἀσμένως εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, μὲ ἀφιερώσεις, τῶν ὁποίων ἡ λυρικὴ συγκίνησις ἐδείκνυε τὴν θαθεῖαν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν ἠσθάνοντο διότι εὕρισκον μερικοὺς καλοπροαίρετους ἀνθρώπους νὰ διαβάσουν τὰ βιβλία ποὺ τοὺς ἐκόστισαν τόσον χρῆμα, τόσον ξενύχτι καὶ τόσον χτυποκάρδι. Καὶ ἀναφέρεται συμπολίτης συγγραφεὺς, ὁ ὁποῖος, παραδόσας εἰς γνωστόν του βιβλιοπώλην τῆς ὁδοῦ Σταδίου δέκα ἀντίτυπα τοῦ ἔργου του πρὸς πώλησιν, ὅταν μετὰ ἔν ἔτος ἐζήτησε ἐκκαθάρισιν λογαριασμοῦ καὶ ἐπιστροφὴν τῶν τυχὸν ἀπολήτων, ἔλαβεν ἔκπληκτος δέμα ἀντιτύπων, τὰ ὁποῖα μετρήσας εὑρῆκεν... ἕνδεκα. Καὶ ἔσπανε ὁ ἄνθρωπος τὸ κεφάλι του νὰ καταλάβῃ πῶς ἔγινε αὐτὸ τὸ ἀνεξήγητον αὐγάτισμα τοῦ ἔργου του, μέχρις ὅτου ἐπιθεωρήσας τὰ ἐπιστραφέντα βιβλία ἕνα πρὸς ἕνα, ἀνεκάλυψε μέσα καὶ τὸ ἀντίτυπον ποὺ εἶχε χαρίσει εἰς τὸν φίλον του βιβλιοπώλην μὲ τρυφερωτάτην ἀφιέρωσιν καὶ ἄρρηκτον τὴν παθεβείαν τῶν φύλλων του.

Καμμιὰ φορὰ ὅμως σπάνει ὁ διάβολος τὸ πόδι του καὶ πιάνει ἕνα ἑλληνικὸ βιβλίο. Νομίζετε ὅτι ἡ κοίτη τοῦ Πακτωλοῦ διωχετεύθη εἰς τὰ θυλάκια τοῦ εὐτυχοῦς συγγραφέως, ὅπως θὰ συνέβαινε εἰς... Παρισίους; Μὴ χάνεσθε. Εἶνε ὁ τζαμπατζῆς ἀναγνώστης ποὺ θὰ ἀναλάβῃ νὰ κανονίσῃ τὸ ζήτημα τῆς κυκλοφορίας εἰς τὸν αὐτὸν παρονομαστήν. Ὑπάρχουν βιβλία ποὺ ἔχουν διαβάσει ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ γνωρίζουν ἀνάγνωσιν, χωρὶς ἡ κυκλοφορία των νὰ κάμῃ τὴν ὀρειβασίαν οὔτε τῆς Πάρνηθος. Καὶ τώρα προστίθεται νέα πληγὴ τοῦ Φαραώ. Οἱ δύσκολοι ἀγορασταί, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ διαβάσουν ἢ μισοδιαβάσουν τὸ βιβλίο, ἐπιστρέφουν εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον καὶ ὑβρίζουν καὶ ζητοῦν πίσω τὰ λεφτά των καὶ τὴν κεφαλήν τοῦ συγγραφέως ἐπὶ πίνακι.

Καὶ δὲν πρόκειται μόνον διὰ τὸν ἀστίατρον τοῦ πενταδράχμου, ποὺ ἀπασχολεῖ αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ Πλημμελειοδικεῖον. Σᾶς βεβαιῶ πὼς κάτι ξαίρω καὶ ἐγὼ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν μία κυρία ποὺ εἶχα τὸ δυστύχημα νὰ ἀγοράσῃ τὸ τελευταῖόν μου μυθιστόρημα, ἔστειλε τὸν κεραυνόν της εἰς φάκελον εὐώδη κεκλεισμένον πρὸς τὸν ἀγαπητὸν διευθυντὴν ἐγκριτωτάτης ἐφημερίδος ζητοῦσα νὰ τῆς ἐπιστραφοῦν αἱ πενῆντα δραχμαὶ τὰς ὁποίας ἔδωσε διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς «Δασκάλας» μου. Καὶ ἐξηγοῦσε τὴν ὀργήν της καὶ τὸν κεραυνόν της ἀρκετὰ ἐπαρκῶς διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν διανοητικότητά της. Εὑρῆκε μέσα τρεῖς λέξεις, τὰς ὁποίας δὲν ἤξευρε, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων τὴν μίαν, συγκεκριμένως δὲ τὰ «μπιντέναι» τοῦ κάστρου, τὴν ἐκρεπερξηγήσει μέχρις ἐξωφρενικοῦ σημείου: "Ἔτσι ὁ ἥρως μου, ὁ ὁποῖος ἐφέρετο καθισμένος ἐπάνω στὰ χορταριασμένα μπιντέναι ἑνὸς γενοθέζικου κάστρου, χωρὶς νὰ τὸ ὑποπτευθῇ, μετετοπίσθη ἐντὸς τοῦ μπουντουὰρ μιᾶς πολὺ ὄμως πρέπει κυρίας.

"Ἕνα ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἐκπληκτικώτερα περιστατικὰ τῆς συγγραφικῆς μου ζωῆς. Συμπαθὴς ἄνθρωπος, ἀγοράσας τὰ βιβλία μου τόσον ἐξωγγίσθη ἐναντίον μου κατόπιν τῆς ἀναγνώσεώς των, ὥστε συνέγραψε καὶ ἐτύπωσε λίβελλον μὲ ἑκατονταμάστους ὕβρεις κατὰ τοῦ συγγραφέως των. Μεταξὺ ἄλλων ἔλεγε ἐκεῖ μέσα ὅτι «τοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ προφέρῃ ἐξ ἀηδίας τὸ βρωμερόν μου ὄνομα». Καὶ αὐτὸ ἐξακολουθεῖ νὰ μοῦ μένῃ ἀπὸ τὰ ἀνεξήγητα. Φαντασθῆτε ὅτι αὐτὸς μὲν ἐλέγετο καὶ ὑπεγράφετο Κολουμβάκης, ἐγὼ δὲ

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Διηγοῦνται ὅτι κατὰ τὴν ἐπαναστασιν, ἡ ὁποία ἐξεθρόνισε τὸν Πέτρον, τὸ μανιφέστον, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν ὁδοῦς ἀπεκήρυσσε τὴν Κατερίναν καὶ ἀνεκοίνου εἰς τὸν λαὸν ὅτι εἶχεν ἀποφασίσει νὰ νυμφευθῇ τὴν Βορντσώφ, ἦτο ἔτοιμον καὶ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ δημοσιευθῇ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, εὐθὺς ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Ἐλισάβετ, ἡ Κατερίνα ἔτέθη, ἐξ αἰτίας τῆς διαγωγῆς τοῦ τσάρου, πρὸ διλήμματος: "Ἢ ἔπρεπε νὰ ἀνεχθῇ ἀδιαμαρτυρήτως τὰ πάντα, καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐκδίωξίν της, ἢ ἔπρεπε νὰ ἀντιδράσῃ δι' ὅπλων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διαθέσῃ καὶ νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν τσάρον διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του. Καὶ αἱ δύο λύσεις παρουσίαζον μεγάλους κινδύνους, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, ἂν ἠκολούθει ἡ πρώτον δρόμον, θὰ ἔχανε τὰ πάντα, ἐνῷ, ἂν ἠκολούθει τὸν δεύτερον, τὰ πάντα.

("Ακολουθεῖ)

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΟΝ

ΜΕΤΑΞΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΡΩΜΗΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ»

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Γενεύης» δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον κύριον ἄρθρον περὶ τοῦ Δωδεκανησιακοῦ ζητήματος, ὀφειλόμενον εἰς συνεργάτην της ὑπογράφοντα μὲ τὰ ψηφία Ρ. Ε. Β.:

Εἶνε φαίνεται πεπρωμένον νὰ διαιωνίζεται μία παρεξήγησις μεταξὺ τῶν δύο κληρονόμων τοῦ ἀρχαίου, ἀλλ' αἰωνίου θαύματος, μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης. Ἄλλοτε ἡ Ρώμη διεκανόνισε τὴν παρεξήγησιν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τῆς Λευκόπετρας τὸ 146 π. Χ. διὰ τῆς κατακτήσεως. Σήμερον ὅμως παρόμοιαι λύσεις δὲν εἶνε δυναταί.

Τὸ μῆλον τῆς ἔριδος ἀποτελεῖ ἡ Δωδεκάνησος, αἱ δώδεκα ἐκεῖναι νῆσοι, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἐγκατεσπαρμέναι ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῶν κρητικῶν παραλίων μέχρι τῆς μικρασιατικῆς ἀκτῆς. Ἡ Ἰταλία κατέλαβε τὰς νησούς αὐτὰς κατὰ τὸν Ἰταλοτουρκικὸν πόλεμον, ἡ δὲ Ἑλλὰς προσεπάθησε νὰ ἐπανακτήσῃ τὰς ἐξ ὁλοκλήρου ἑλληνικὰς αὐτὰς νήσους καὶ διάφοροι συμφωνίαι ἐγένοντο μεταξὺ Ρώμης καὶ Ἀθηνῶν πρὸς καθορισμὸν τοῦ τρόπου τῆς ἐπανόδου των εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πολλοὶ τρόποι ἐπροτάθησαν. Διὰ τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν ἡ Ἰταλία ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἀντισταθμίσματα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἡ κατάρρευσις ὅμως τοῦ ἑλληνικοῦ μετώπου καὶ ὁ θρίαμβος τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικισμοῦ διέλυσε τὸ ὄνειρον αὐτὸ καὶ οὐδέποτε πλέον ἐγένετο λόγος περὶ ὁμοψηφίσματος ἐν Ρόδῳ καὶ περὶ ἀποδόσεως τοῦ ἀρχιπελάγους εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπίσης καὶ ἡ Τουρκία ἐγκατέλειψε διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς Δωδεκανήσου κυριαρχικὰ δικαιώματά της. Παρὰ τὴν ἐπίσημον διαμαρτυρίαν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἰταλία προσήρτησε τὰς νήσους. Καὶ ναὶ μὲν ἡ ἑλληνικὴ διαμαρτυρία πιθανὸν νὰ φαίνεται πλατωνική, ἐν τούτοις ὅμως, ἀπὸ ἀπόψεως δικαίου, ἐπιτρέπει τὴν ὕπαρξιν ἑλληνικῆς ἐλπίδος: Τὸ ζήτημα δὲν εἶνε ὁριστικῶς λελυμένον.

Ἀναμφίβολος ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπέφυγεν ἀπὸ ἔνδεκα ὅλων ἐτῶν νὰ ἀνακινήσῃ ζήτημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἤθελε ἐφέρει εἰς ἀπροκάλυπτον ἀντίθεσιν πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἐθνικότητα τῆς Δωδεκανήσου, διότι εἶνε μικρά, ἀσθενὴς καὶ ἐξησθενημένη καὶ διὰ τοῦτο τὴν ὑπεράσπισιν αὐτὴν ἀνέλαβεν αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Πόσας φορὰς ὁ ἑλληνισμὸς δὲν ἔδρασε μόνος καὶ παρὰ τὴν ἀθηναϊκὴν διπλωματίαν, καὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀδυναμίαν του, δὲν ἀνέμεινε τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ; Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλάκις ἐπεβράδυνε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης. Ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε συχνὰ τοπικιστικὸς καὶ ὀλιγώτερον οἰκουμενικός.

Ἐγκατασταθεῖσα εἰς τὰ Δωδεκάνησα, ἡ Ἰταλία φαίνεται ἐπιδιώκουσα δύο σκοπούς, οἱ ὁποῖοι συμπληρώνουν ἀλλήλους: Πρῶτον νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὰς νήσους αὐτὰς ναυτικὴν βάσιν μέλλουσαν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία ἐξαπλώσεως πρὸς ἀνατολάς, καὶ δεύτερον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁριστικὴν κατοχὴν τῆς βάσεως αὐτῆς καὶ νὰ τὴν ἐξιταλίσῃ. Ὁ πρῶτος σκοπὸς ἀνησυχεῖ τὴν Τουρκίαν, ὁ δεύτερος κάμνει τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀγωνιᾷ καὶ νὰ ἀγανακτῇ.

Τὸ Ἰταλικὸν ναυτικὸν κατασκευάζει μεγάλας ἀμυντικὰς ἐγκαταστάσεις εἰς τὰς νήσους Λέρον καὶ Ἀστυπάλαιαν. Ὁ κόλπος Λάκκοι τῆς Λέρου διαρρυθμίζεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ καταστῇ ἰσχυρὰ ἐπισκέψεις. Φαίνεται ὅμως ὅτι σοβαρὰ γεγονότα συμβαίνουν εἰς τὴν Κάλυμνον, ὅπου συνεκενετρώθησαν πολεμικὰ σκάφη. Ἐπίσης εἶνε γνωστὸν ὅτι αἱ φυλακαὶ τῆς νήσου εἶνε γεμᾶται. Οἱ Δωδεκανήσιοι ἀντιδροῦν διὰ παντὸς τρόπου. Ὁ ἐξιταλισμός, παρὰ δεκαπενταετεῖς προσπαθείας, δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταπνίξῃ τὴν ἀντίδρασιν

Τὰ σοβαρὰ αὐτὰ γεγονότα ἔσχον τὸν ἀντίκτυπόν των ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἐγένοντο διαδηλώσεις. Τὴν 11ην Ἰανουαρίου δεκαεπτὰ ὀργανώσεις συνεκρότησαν εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἐπιβλητικὴν συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας. Τὴν 23ην ὁ δήμαρχος τῶν Ἀθηνῶν κ. Κοτζιᾶς ἔκαμε τὴν ἀβεξιότητα νὰ ὁμιλήσῃ ἐν διαλέξει περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς φασιστικῆς διοικήσεως τῆς Ἰταλίας καὶ ἐσφυρίχθη. Προχθὲς ἀκόμη συνεκροτήθησαν καὶ ἄλλαι διαδηλώσεις διαμαρτυρίας ἐν Ἀθήναις καὶ ἡ ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ διαλύσῃ τὸ πλῆθος. Πάση θυσία ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἀποφύγῃ ἐπεισόδια μὲ τὸ Ἰταλικὸν προξενεῖον ἢ μὲ τοὺς ἐπισήμους ἐκπροσώπους τοῦ γειτονικοῦ βασιλείου.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Δωδεκάνησος: Μία ὡραία φωτογραφία τοῦ λιμένος τῆς Σύμης.

Ὁ διεθνὴς ὁρίζων

Ἡ κλεὶς τοῦ προβλήματος τῆς εἰρήνης

Ἕνα δεκαετὲς σύμφωνον

Ὁ Λόρδος Λόθιαν, εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον του, τὸ ὁποῖον ἀνεδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προχθεσινὸν φύλλον τῆς «Πρωΐας», ὡμίλησε περὶ τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης ἐκ τοῦ ἐξοπλιστικοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ὁ κίνδυνος, λέγει εἰς τὸ δεύτερον, προέρχεται ἀπὸ τὴν προσπάθειαν τῆς Γερμανίας νὰ ἐπιτύχῃ τὴν «ἰσότητα» δημιουργοῦσα στρατὸν καὶ ἀεροπορικὴν δύναμιν, ἐνῷ ἡ Γαλλία προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀσφάλειαν διὰ τῆς δημιουργίας ἀντιγερμανικοῦ συνασπισμοῦ. Ἡ δεξιὰ πτέρυξ, τόσον εἰς τὴν Γαλλίαν ὅσον καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, εἶνε κεκηρυγμένη ἐναντίον πάσης συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐξοπλισμῶν.

Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτήν; Τὸ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ο Βασιλιάς». Πρωτ. ΑΛΑΜΠΡΑ «Ο κυρίος σε τα κορφο-σκαστα». ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ο κύριος κι' ο κύριος». ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ο Βασιλιάς του Λαλαβά». ΜΟΝΤΑΝΑ «Γυναικείαι ιδέαι». ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ. «Η Λίνα και ο πρωϊνός γρύλος».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τρεις πιά δεν θ' αγαπήσω». ΑΤΤΙΚΟΝ. «Πλουσιάντζα κόρη». ΟΠΕΝ. «Κορώνα». ΠΑΛΛΑΣ. (Νεοφυτίου). «Λάκι-Λ-Ντέμο». ΠΑΛΛΑΣ. «Ο κουρίος της Σέβιλλης». ΣΑΝΤΑΝΖΑ. «Κόρες στο Σόχο». ΤΙΤΑΝΙΑ. «Αζέφ, ο Ιούδας της Ρωσσίας». ΤΡΟΚΑΔΕΡ. «Σλάτικος». «Λόγοι θέρμης κόρης». ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Τζιμ Μίκ». ΑΤΗΣ Σ. «Κατασκευάς ου' αρπ. 33». ΒΕΝΕΤΙΑ. «Η κυρία μ' τα γάντια». ΚΑΛΛΙΣΤΟ. Κατερινούλα». ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ. «Η κόρη μ' τ' Σιμόνε». ΜΟΝ-ΕΠΙΝΟΣ. «Ο κύριος Τζιμ». ΜΑΣΕΣΤΙΚ. «Ο κόμης γυρίζει». ΠΑΤΗΣΙΩΝ. «Η κυρία μ' τα μαργαριτάρια». ΑΚΙΑΕΙΟΝ. «Ο θνήσκων πόθος κάθε μυστικού σου».

ΠΑΛΛΑΣ (Πανγκράτιο). «Σ.Σ. χαρίζει την βραδιά σου».

Πειραιώς και Προαστείων

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Η κυρία του νησιώτη». ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Ο βασιλιάς». ΑΛΓΗ. «Λάγιο». «Ιλίας ενός μ' ένα». ΓΕΡΜΑΝΙΑ (Π. Φαλήρου). «Τρεις πιά». ΕΤΟΥΑΛ (Ραλλάκεια). «Χάνοβρε & Λεγκέρ».

Ραδιόφωνον

ΑΘΗΝΩΝ (331 μ.). Ο κ. Ρωβ. Πιάνο. (Σύμφωνα: Δία σοφοκλεία). Σ.κα. Πάνου Μουσική και χορωδία αγρυπνιών. Ρ.ρ. Μουσική και χορωδία αγρυπνιών. Ρ.ρ. Σ.κα. Σ.κα. Σ.κα

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΥ ΛΟΚΑΡΝΟ ΚΑΙ Η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5. ('Αθην. Πρακτ.).— Ἡ πρότασις, ἥτις ἀπέρρευσεν ἐκ τῶν ἀγγλο-γαλλικῶν ὑπουργικῶν συνομιλιῶν ἐν Λονδίνῳ, καθ' ἣν εἰς περίπτωσιν ἀπροκλήτου ἐναερίου ἐπιθέσεως μιᾶς χώρας ἐναντίον ἄλλης θὰ ἐπήρχετο αὐτομάτως κοινὴ ἄμυνα τῶν ἄλλων χωρῶν, προκαλεῖ τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον. Εἰς τὰς χώρας αἵτινες μετέχουν τῆς συνθήκης τοῦ Λοκάρνο, ἤτοι εἰς τὸ Βέλγιον, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν, ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξεν εὐνοϊκή. Ἡ βελγικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν πρότασιν καί, μολονότι ἡ Γερμανία δὲν παρέσχεν εἰσέτι σαφεῖς ἐνδείξεις περὶ τῶν ἀπόψεών της, δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἐκ μέρους της ἔλλειψις καλῆς θελήσεως, κατὰ δὲ τους ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὰς τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ Γερμανία δὲν θὰ ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἡ παρεχομένη εὐκαιρία ὅπως δώσῃ καὶ τὴν ἰδικήν της συμβολὴν εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἡ εἴδησις περὶ τῆς ἀγγλο-γαλλικῆς συνεννοήσεως ἔτυχεν ἐπίσης ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. ('Αθην. Πρακτ.). — 'Αγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἐδέχθη τὴν γαλλο-βρεταννικὴν συμφωνίαν μετὰ τῆς αὐτῆς εὐνοίας, μεθ' ἧς τὴν ἐδέχθησαν ὁ Τύπος καὶ οἱ πολιτικοὶ κύκλοι. Προβλέπεται ὅτι ἡ προσεχὴς συζήτησις ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ζητήματος θὰ τερματισθῇ διὰ τῆς σχεδὸν ὁμοθύμου ἐπιδοκιμασίας τῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Φούτ, εἷς ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος, ἐδήλωσεν: «Ἡ συμφωνία αὕτη θ' ἀποτελέσῃ σπουδαιοτάτην συμβολὴν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας. Ἡ Κυβέρνησις θὰ τύχῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς θερμῆς μας ὑποστηρίξεως».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. ('Αθην. Πρακτ.). — 'Αγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι, κατὰ πληροφορίας ἐκ Βερολίνου, ἡ Γερμανία προθύμως θὰ συνυπογράψῃ εἰς τὴν συνομολογησιν τοῦ περιφερειακοῦ ἀεροπορικοῦ συμφώνου, θὰ διατυπώσῃ ὅμως ἀντιρρήσεις εἰς τὰ ἄλλα σημεῖα τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λονδίνου. Τὸ ἀεροπορικὸν σύμφωνον θεωρεῖται ὡς τελείως ἀνεξάρτητον τῶν ἄλλων προτάσεων. Οἱ ἐπίσημοι ἀγγλικοὶ κύκλοι δηλοῦν ὅτι εἶνε ἀδύνατος μία τοιαύτη λύσις ἐφ' ὅσον ἡ Γερμανία δὲν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. καὶ δὲν ὑπογράψῃ τὸ σχέδιον συμβάσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς στρατιωτικοὺς ὅρους τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Ἡ καταγγελία τῆς μονομεροῦς παραβιάσεως τῶν συνθηκῶν καθιστᾷ τὸν σχηματισμὸν ἀεροπορικοῦ στόλου ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας παράνομον καὶ κατ' ἀκολουθίαν αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὸ σύμφωνον, πρὶν ἢ προσχωρήσῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5 ('Αθην. Πρακτ.). — Τὴν πρωΐαν συνεκροτήθη ὑπουργικὸν συμβούλιον. Τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐξέφρασαν τὰ συγχαρητήρια των πρὸς τοὺς κ.κ. Λαβὰλ καὶ Φλαντὲν διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν συνομιλιῶν τοῦ Λονδίνου.

Εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Φλαντέν, ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐπερώτησιν τοῦ κ. Μπλούμ, ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν τοῦ Λονδίνου, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὴν πατροπαράδοτον πολιτικὴν τῆς Γαλλίας οὔτε θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς Κ.Τ.Ε. Οἱ ὅροι οἱ προβλεπόμενοι διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς γενικῆς ἀσφαλείας δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ παρεμποδίσουν ἕκαστον ἔθνος νὰ ἀργανώσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀσφάλειαν. Εἰς τὰς ἐν Λονδίνῳ συνομιλίας μας προεβλέψαμεν τὴν συνομολόγησιν εἰδικῆς συμβάσεως σχετικῆς πρὸς τὰς ἐναερίους ἐπιθέσεις ὅπως ἐπέμβωμεν εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης. Μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καθιερώσαμεν μίαν ἀμοιβαίαν καὶ ἀλληλέγγυον δρᾶσιν πρὸς ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐνδεχομένου. Ἡ προοπτικὴ μας δὲν ὑπῆρξε περιωρισμένη. Αἱ βλέψεις μας περιέλαβον ὅλην τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ ἔλα τὰ ἔθνη τὰ προσηλωμένα εἰς τὴν εἰρήνην ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν σύμβασιν, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου ἐναερίου ἐπιθέσεως. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς αἱ δύο κυβερνήσεις, πρὶν ἢ ὑπογράψουν τὴν σχετικὴν σύμβασιν, ἀπεφάσισαν νὰ καλέσουν εἰς προκαταρκτικὰς συνομιλίας τὴν Γερμανίαν, τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Ἰταλίαν, ἥτοι τὰς Δυνάμεις τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην τοῦ Λοκάρνο. Τὸ σχέδιον τῆς ἐναερίου συμβάσεως δὲν ὑποκαθιστᾷ τὴν συνθήκην τοῦ Λοκάρνο, ἀλλ' ἁπλῶς καθιερώνει ἰδιαίτεραν διαδικασίαν δι' ὡρισμένας περιπτώσεις. Ἡ ἰδιαιτέρα αὕτη διαδικασία δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς κύρωσις, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς μέτρον προνοίας».

ΟΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΧΑΟΥΠΤΜΑΝ ΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΣΙΔΩΡΟΝ ΦΙΣ ΤΗΝ ΑΡΠΑΓΗΝ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 5. ('Αθην. Πρακτ.).— 'Αγγέλλεται ἐκ Φλέμιγκτον ὅτι ὁ Ἔντουαρ Ρέϊλυ, ὁ διευθύνων τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Χάουπτμαν, ἐσημείωσε σήμερον θρίαμβον εἰς τὸ δικαστήριον. Πράγματι, προσήγαγε δύο μάρτυρας, οἵτινες ἀνέπτυξαν μίαν ἐντυπωσιακὴν ἔκδοχὴν περὶ τοῦ τί συνέβη εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ 'Αγίου Ραϋμόνδου τοῦ Μπρόνκς τὴν νύκτα τῆς 2ας 'Απριλίου τοῦ 1932. Ἦτο ἡ νὺξ καθ' ἣν ὁ συνταγματάρχης Λίντμπεργκ ἀνέμενεν ἀγωνιωδῶς εἰς ἓν αὐτοκίνητον τῆς λεωφόρου Τρέμοντ, ἐνῷ ἐν τῷ μέσῳ τῶν σκιερῶν καὶ ὑποβλητικῶν μνημείων τοῦ νεκροταφείου ὁ Τζέφσε Κόντον συνωμίλει μετά τινος ἀγνώστου περὶ τοῦ πόσα λύτρα θὰ ἔδει νὰ καταβληθοῦν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ βρέφους, τὸ ὁποῖον ὅμως εἶχεν ἀποθάνει καὶ ἐνταφιασθῆ. Ὁ δόκτωρ Κόντων εἶχεν εἴπει ὅτι ὁ ἄγνωστος ἐκεῖνος ἦτο ὁ Μπροῦνο Χάουπτμαν. Κατὰ τοὺς σημερινοὺς ὅμως μάρτυρας τῆς ὑπερασπίσεως, τρεῖς μυστηριώδεις ἄνδρες ἐπιβαίνοντες ἀγοραίου αὐτοκινήτου κατηυθύνθησαν εἰς τὸ κοιμητήριον, ὅπου ἔσχον μυστικὴν σύσκεψιν μεθ' ἑνὸς τεταρτου, ὑπόπτου, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀνέμενεν ἐκεῖ. Τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα ἐπίσης εἰς νέος καὶ μία νέα εἶδον ἕνα ἄνδρα διασκελίζοντα τὸν ὀπίσθιον τοῖχον τοῦ νεκροταφείου. Τὸ ζεῦγος αὐτὸ διέκρινεν ὑπὸ τοὺς φάρους τοῦ αὐτοκινήτου του τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἀγνώστου αὐτοῦ. Ὁ μάρτυς οὗτος ὀνόματι Βενιαμὶν Χάϊερ, κατέθεσεν ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦτο ὁ συνεταῖρος τοῦ Χάουπτμαν, ὁ μικρόσωμος Ἰσαντὼρ Φίς. Ὁ ἐλάχιστα ὅμως ρωμαντικὸς εἰσαγγελεὺς Βίλεντς ἐπετέθη καὶ πάλιν κατὰ τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως.

Ὁ Φίλιπ Μὼς ὑπῆρξεν ὁ μάρτυς ὅστις κατέθεσεν ὅτι ὡδήγησε τοὺς τρεῖς μυστηριώδεις ἄνδρας εἰς τὸ κοιμητήριον τὴν νύκτα τῆς παραδόσεως τῶν λύτρων, ὡς σωφὲρ τοῦ αὐτοκινήτου ἐκείνου. Ὁ Ρέϊλυ εἶτα ἔδωσε τὸν λόγον εἰς διαφόρους ἄλλους μάρτυρας, οἵτινες κατέθεσαν ὅτι ὁ Ἰσαντὼρ Φὶς ἐπεσκέφθη ὅπως ἀποχαιρετίσῃ τὸν Χάουπτμαν τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1933 πρὶν ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Γερμανίαν, ὁπόθεν οὐδέποτε ἐπανῆλθε πλέον. Ὁ Χάουπτμαν ὑποστηρίζει ὅτι τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Φὶς τοῦ παρέδωσε ἓν κυτίον ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιείχετο μέρος τῶν λύτρων.

Ἡ μάρτυς Μπέτρα Κὸρ ἐκ Λόγκαιλακ, ἐρωτωμένη, δὲν ἠδυνήθη νὰ μαρτυρήσῃ ἂν ὁ Φὶς ἀφῆκε καὶ ἕτερον δέμα, ὁ Ρέϋλυ ὅμως ἐπανέλαβε τὴν ἐπίθεσιν δι' ἑνὸς νέου μάρτυρος, τοῦ Βενιαμὶν Χάϊρε, διευθυντοῦ ἑνὸς καμπαρέ. Ὁ μάρτυς κατέθεσεν, ὅτι ἐκάθητο ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου του μετὰ τῆς πωλητρίας Τζούντις Σβᾶρτς πλησίον τοῦ κοιμητηρίου τοῦ Ἁγίου Ραϋμόνδου, ὅταν εἰς ἀνὴρ διεσκέλισε τὸν τοῖχον. Οὗτος δὲν ἐβεβαίωσε μετὰ τῆς ἰδίας κατηγορηματικότητος ὡς ὁ Μὼς τὴν κατάθεσίν του, ὅταν δὲ ὑπεβλήθη εἰς τὸ μαστίγιον τῶν ἐρωτήσεων τοῦ εἰσαγγελέως Βίλεντς περιῆλθεν εἰς πολλὰς ἀντιφάσεις καὶ ὡμολόγησεν ὅτι εἶχε τύχει ἀναστολῆς μιᾶς ποινῆς, ἐπιβληθείσης εἰς αὐτόν, εἶχεν ὅμως μιαν ἐπιστολὴν τῆς δεσποινίδος Σβᾶρτς, γραφεῖσαν τὸν Μάϊον τοῦ 1932, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπεβεβαιοῦτο τὸ ἐπεισόδιον τοῦ κοιμητηρίου. Τὸ ὄνομα τῆς Σβᾶρτς ἔδωσε κατόπιν ἐπιμόνων ἐρωτήσεων τοῦ εἰσαγγελέως.

«Ἀπέθανεν —εἶπε— κατ' Αὔγουστον τοῦ ἰδίου ἔτους, ἀφοῦ ἐνυμφεύθη κάποιον ἄλλον. Δὲν ἤθελον ὅμως νὰ διασύρω τὸ ὄνομά της εἰς τὸ Δικαστήριον.»

Εἶτα ἐξητάσθη ὁ Γεώργιος Στάϊνβεγκ, πράκτωρ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν, ὅστις κατέθεσεν ὅτι ἐπώλησε τὸ εἰσιτήριόν του εἰς τὸν Φὶς διὰ τὴν Γερμανίαν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ δίκη διεκόπη δι' αὔριον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΞΕΔΗΛΩΘΗ ΡΙΖΙΚΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΘΑ ΔΙΑΚΟΠΟΥΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΝΕΑΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΣΑΛΔΑΡΗ-ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου ἔσχε σήμερον διπλὴν συνάντησιν μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἄγγλων ὁμολογιούχων διὰ τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πρώτη σύσκεψις συνεκροτήθη τὴν 11ην π.μ. εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας, παρίσταντο δὲ κατ' αὐτὴν ἀφ' ἑνὸς τὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἄγγλων κομιστῶν ἑλληνικῶν δανείων ὑπὸ τὸν κ. Ὥστεν Τσάμπερλαιν καὶ εἰδικὴ ἀντιπροσωπεία τῶν Ἄγγλων κομιστῶν τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κ. Τ. Ε. συνομολογηθέντων δανείων.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν, παραταθεῖσαν ἐπὶ δίωρον, ὁ κ. Πεσμαζόγλου ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὰς ἀπόψεις καὶ τὰς προτάσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἑλληνικῶν δανείων.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρώτης συσκέψεως, ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν, παρὰ τῷ ὁποίῳ παρέμεινεν ἐπὶ μακρόν.

Ἑνωρὶς τὸ ἀπόγευμα ἡ σύσκεψις μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἄγγλων κομιστῶν ἐπανελήφθη, συνεχισθείσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἡ σύσκεψις θὰ συνεχισθῇ καὶ σήμερον.

Ὁ κ. Πεσμαζόγλου ἀπέφυγε νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν ἐπὶ τῆς διεξαχθείσης συζητήσεως καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἐντυπώσεων ἃς ἐξ αὐτῆς ἀπεκόμισεν. Ἀργὰ τὸ ἑσπέρας ὅμως ἐπεκοινώνησε μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Καθ' ἃ ἠδυνήθην νὰ πληροφορηθῶ, αἱ ἀπόψεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀφίστανται σημαντικώτατα τῶν ἀντιλήψεων τῶν ὁμολογιούχων ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ ἐξυπηρετήσεως τῶν ἑλληνικῶν δανείων, τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἄγγλων κομιστῶν κρίνοντος ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀσυγκρίτως καλυτέρα παρ' ὅτι φρονεῖ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις. Ἡ ἐπὶ τούτου διάστασις γνωμῶν μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τῶν Ἄγγλων ὁμολογιούχων εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ καθίσταται δυσχερεστάτη, ἂν μὴ ἐντελῶς ἀδύνατος, ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο μερῶν. Ὡς ἐκ τούτου προβλέπεται, ὅτι ἡ σημερινὴ συνάντησις θὰ εἶνε καὶ ἡ τελευταία, τῶν συνεννοήσεων διακοπτομένων.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν προσωπικήν μου ταύτην ἀντίληψιν, ἣν ἐσχημάτισα ἐκ συνομιλιῶν μου τόσον μετὰ μελῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ὅσον καὶ μετὰ τῶν Ἄγγλων κομιστῶν, τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ, χωρὶς νὰ παραγνωρίζῃ τὴν σοβαρότητα τῆς ἐκδηλωθείσης ἀντιθέσεως γνωμῶν, φρονεῖ ὅτι αἱ συνεννοήσεις θὰ συνεχισθῶσιν ἐπί τινας ἀκόμη ἡμέρας.

ΔΕΝ ΠΑΡΙΣΤΑΤΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΠΡΟΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ

Κατὰ νυκτερινὴν ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν δὲν ἀποδίδουν τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τ' ἀναγραφέντα ὅτι εἰς ἦν περίπτωσιν ὑποθετεῖτο ὑπὸ τὸ συνόλου τῆς 'Αντιπολιτεύσεως ἡ γνώμη τοῦ κ. Παπαναστασίου περὶ ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως διὰ γενικῶν ἐκλογῶν θὰ ἦτο διατεθειμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ συζητήσῃ ταύτην.

Ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐτόνισε καὶ πάλιν μόλις προχθὲς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, πιστεύει ὅτι ἐξακολουθεῖ ν' ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, χαρακτηριστικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ φρονήματος τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν αἱ δύο τελευταῖαι ἀναπληρωματικαὶ ἐκλογαί. "Ἄλλως τε, προστίθεται, μετὰ δύο μῆνας θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία διὰ τῶν τμηματικῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν νὰ ὑπάρξῃ καὶ εὐρυτέρα ἐκδήλωσις τοῦ λαικοῦ φρονήματος, δοθέντος ὅτι πρόκειται νὰ ψηφίσῃ κατ' αὐτὰς τὸ 1)3 τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων ἐκλογέων.

Ἐξουσιοδοτήθημεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς οὐδεμίαν ἔδωκε συνέντευξιν πρὸς δημοσιογραφοῦντα φιλελεύθερον πολιτευόμενον, μετὰ τοῦ ὁποίου ἁπλῶς συνωμίλησεν ὅλως ἰδιωτικῶς πρὸ τριημέρου.

Εἰς τὰς Κρητικὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Βενιζέλου διαψεύδοντος κατηγορηματικῶς τὰς πρὸς τὸν αὐτὸν φιλελεύθερον πολιτευόμενον δηλώσεις του τὰς δημοσιευθείσας πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα.

ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΟΡΓΑΝΟΥΝΤΑΙ

Κατὰ τὰς φιλελευθέρας ἐφημερίδας τῆς Κρήτης τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας ἐκλογῆς Ρεθύμνης προεκάλεσε ἀρκετὴν σύγχυσιν εἰς τοὺς τοπικοὺς παράγοντας τοῦ κόμματος, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποκρύπτουν τὴν ἀπογοήτευσίν των δι' αὐτό. Οἱ αὐτοὶ παράγοντες προσπαθοῦντες νὰ εὕρουν δικαιολογίαν διὰ τὴν σημαντικὴν μείωσιν τῶν φιλελευθέρων ψήφων εἰς τὸν νομὸν τοῦτον, ἀποδίδουν αὐτὴν εἰς τὴν Ἔλλειψιν καλῆς ὀργανώσεως τοῦ διεξαχθέντος ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἐκ μέρους τοῦ κόμματος. Φοβούμενοι δὲ ὅτι παρομοία μείωσις τῆς ἐκλογικῆς ἰσχύος τῶν Φιλελευθέρων ὑφίσταται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς νομοὺς τῆς Κρήτης, ἀπεφάσισαν ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ κ. Βενιζέλου νὰ ἀναδιοργανώσουν τοὺς κατὰ πόλεις Συλλόγους Φιλελευθέρων εἰς τοὺς ὁποίους ν' ἀρατεθῇ ἐντατικὴ προπαγάνδα παρὰ τῷ λαῷ.

Εἰς τὰ Χανιὰ — κατὰ τὰς αὐτὰς ἐφημερίδας — οἱ σημαντικώτεροι φιλελεύθεροι παράγοντες συνεβόντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος «Βῆμα τοῦ τοῦ Λαοῦ» ἐξέλεξαν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Ἀντ. Ἀρετάκι, Ἰω. Παϊδη, συνταγματάρχου Ἐμμ. Τζανακάκι, Γεώργ. Κοτσονάκι καὶ Μιχ. Ἀρπακουλάκι, ἥτις θὰ συντάξῃ νέον καταστατικὸν τοῦ ἐπανιδρυομένου Συλλόγου Φιλελευθέρων Νομοῦ Χανίων.

Σημειωτέον ὅτι μεταξὺ τῶν συνελθόντων συνεζητήθη καὶ τὸ σκόπιμον τῆς παραιτήσεως ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ρεθύμνης διὰ νὰ δοθῇ νέα μάχη μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων κατὰ τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογήν. Ἡ ἰδέα ὅμως ἐγκατελείφθη ὡς παράτολμος.

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐλήφθη ἔγγραφον τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Κερκύρας, ἀναφέρον ὅτι ἡ ἐκεῖ προπαγάνδα τῶν Εὐαγγελιστῶν ἔχει ἐνταθῆ κατὰ τὸν τελευταῖον καιρόν, προσηλυτισθέντων ἤδη ἀρκετῶν.

Τονίζεται ὅτι τὸ πρῶτον κροῦσμα προσηλυτισμοῦ ἐνεφανίσθη εἰς τὸ χωρίον Κορακιανά, ὅπου μετέβη εὐαγγελιστὴς ἐκ Πειραιῶς καὶ προσηλύτισε τὴν ἀδελφὴν ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Σήμερον οἱ Εὐαγγελισταὶ ἔχουν προσηλυτίσει ἀρκετούς. Ἐκ τούτων τὰ ὀνόματα τεσσάρων γνωρίζει ἡ ἀστυνομία.

Μεταξὺ τῶν προσηλυτιζομένων διενεργεῖται καὶ ἔρανος διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐκκλησίας. Μία γραῖα ὑπηρέτρια δέ, φανατισθεῖσα, παρέδωκεν εἰς τοὺς ἡγουμένους τῆς προπαγάνδας τὰς οἰκονομίας της, ἀνερχομένας εἰς 28 χιλιάδας δραχμῶν. Οἱ εὐαγγελισταὶ ἐμηνύθησαν.

Η ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ ΝΑΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Σύνοδου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβῶν ἀνέφερεν, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Θηβῶν παρεχώρησεν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἐιδοποιήσῃ προηγουμένως, ἐκκλησίαν εἰς τοὺς παλαιοημερολογίτας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν των καθηκόντων.

Ἡ Σύνοδος, θεωρήσασα τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐπέμβασιν εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Ἐκκλησίας, ἀπεφάσισεν ὅπως προβῇ εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων, ὑποβάλλουσα καὶ σχετικὴν μήνυσιν. Ἐπίσης, ἐπειδὴ οἱ συνοδικοὶ ἔχουν νέας πληροφορίας, καθ' ἃς οἱ παλαιοημερολογῖται ἐνέτειναν τελευταίως τὴν δρᾶσίν των, ἀπεφάσισαν ὅπως, κατὰ τὴν μεθαυριανὴν συνεδρίασιν τῆς Συνόδου, εἰς τὴν ὁποίαν, κατ' ἐπιθυμίαν του, θὰ παραστῇ καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, γίνῃ εὐρεῖα συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεδρίασιν, δὲν θὰ λείψῃ νὰ τονίσῃ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν, ὅτι ἡ ἔκνομος δρᾶσις τῶν παλαιοημερολογιτῶν, ὑπερβᾶσα κάθε ὅριον, δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ἐν προκειμένῳ νὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ μέσα τῆς ἐξαταξίαν καὶ σύγχυσιν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα.

Ἀπεφασίσθη, ἐν τέλει, ὅπως ὁ τήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, προκειμένου νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀποφασισθεῖσαν ὑπὸ τῆς Συνόδου ἀντικατάστασιν τῶν τοποτηρητῶν τῶν Μητροπολιτικῶν ἑδρῶν Καστορίας καὶ Πρεβέζης.

ΠΑΡΕΛΚΥΣΤΙΚΗ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ ΤΑ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ κατασχέσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ποσοῦ 5 ἑκατομμυρίων ἀπὸ καταθέσεις τῆς Ἑταιρείας Μεταφορῶν δὲν ἐξετελέσθη χθές, καθ' ὅσον ἐν συσκέψει τῶν ὑπουργῶν κ.κ. Χέλμη καὶ Στεφανοπούλου ἐκρίθη ὅτι ἡ λῆψις τοῦ μέτρου τούτου ἀντενδείκνυται προσωρινῶς.

Ἡ Ἑταιρεία Μεταφορῶν, ἀπαντῶσα εἰς ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ δεκαλέπτου ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεως Τροχιοδομικῶν, οὐδεμίαν συγκεκριμένην ἀπάντησιν δίδει, ἀλλὰ προσπαθεῖ διὰ διαφόρων ἐπιχειρημάτων νὰ παρελκύσῃ τὸ ζήτημα.

Κατόπιν τῆς στάσεως ταύτης τῆς Ἑταιρείας κρατεῖ σκέψις ὅπως μὴ ἐφαρμοσθῇ ὁ ἰσχύων νόμος περὶ εἰσπράξεως δεκαλέπτου δι' αὐξήσεως τῶν εἰσιτηρίων, ἀλλὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας καταβολὴ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου συντάξεως τροχιοδρομικῶν.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Εἰς τὴν Μονὴν Πεντέλης θὰ γίνῃ σήμερον λειτου